

medhold, uden at sagen skal forelægges rekursinstansen. Denne nye afgørelse kan påklages til rekursinstansen.

Det foreslås tillige i stk. 2 at give ministeren for familie- og forbrugeranliggender hjemmel til at ændre afgørelser, som er truffet af andre offentlige myndigheder eller institutioner, hvortil beføjelsen er delegeret, uden at der foreligger klage. Ministeren for familie- og forbrugeranliggender får med bestemmelsen mulighed for på eget initiativ at kunne genoptage en afgørelse, der er truffet i sager, hvor den endelige administrative afgørelseskompetence er henlagt til en offentlig myndighed uden for Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender. Disse myndigheder vil således kunne udøve beføjelser på linje med styrelser under Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender, dog med undtagelse af regeludstedelse. Ministeren for familie- og forbrugeranliggender bevarer sin instruktionsbeføjelse over for disse institutioner.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3 præciserer § 58, stk. 2, i den gældende fødevarerlov vedrørende henlæggelse af opgaver til private institutioner, idet det alene foreslås at give ministeren for familie- og forbrugeranliggender bemyndigelse til at henlægge sine beføjelser vedrørende godkendelse m.v. af isoleret transportmateriel, jf. traktat af 1. september 1970 om international transport af letfordærlige levnedsmidler og om det specielle materiel, der skal bruges til sådan transport (ATP), til en privat institution.

Det er fortsat hensigten at lade Slagteriernes Forskningsinstitut varetage godkendelsen m.v. af isoleret transportmateriel til international transport af fødevarer.

Der gives endvidere, svarende til stk. 2, ministeren for familie- og forbrugeranliggender hjemmel til at ændre afgørelser, uden at der foreligger klage. Ministeren for familie- og forbrugeranliggender bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 4 viderefører den gældende fødevarerlovs § 58, stk. 3, og giver mulighed for at nedsætte specielle udvalg til at bistå ved administrationen af særlige områder inden for loven, og det er med nærværende bestemmelse hensigten at opretholde det udvalg, som bistår ved administration af ATP-ordningen, jf. stk. 3, og bemærkningerne til lovforslagets § 36.

Der gives endvidere, svarende til stk. 2 og 3, ministeren for familie- og forbrugeranliggender hjemmel til at ændre afgørelser, uden at der foreligger klage. Ministeren for familie- og forbrugeranliggender beva-

rer sin fulde instruktionsbeføjelse over for disse udvalg.

Med hensyn til Ernæringsrådet, Fødevarerkontroludvalget og Det Rådgivende Fødevarerudvalg er der fortsat selvstændigt lovgrundlag for disse, jf. §§ 13, 55 og 57 i lovforslaget. Lovforslagets § 20, stk. 2, viderefører endvidere hjemlen til at nedsætte et råd som led i en frivillig mærkningsordning.

Det foreslås i stk. 5, at ministeren kan fastsætte regler om adgangen for relevante landsomfattende forbrugerorganisationer til at påklage tilsynsmyndighedens, for tiden fødevarerregionernes, afgørelser som følge af en anmeldelse af en mulig lovovertrædelse.

Ved generel regelfastsættelse skal der ifølge lovforslagets § 3 indhentes udtalelse fra relevante landsomfattende forbrugerorganisationer. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at der er nogle organisationer, som f.eks. Forbrugerrådet, som kan siges at repræsentere generelle interesser inden for fødevarerområdet. Det foreslås, at de organisationer, der vil kunne komme på tale som klageberettigede, vil være Forbrugerrådet og andre relevante landsomfattende forbrugerorganisationer, som f.eks. Danmarks Aktive Forbrugere. Dette udelukker ikke muligheden for at tillægge udenlandske forbrugerorganisationer klage-ret efter samme retningslinjer.

Den, der har anmeldt en mulig lovovertrædelse, vil fra den relevante tilsynsmyndighed modtage en skriftlig afgørelse. Det bør fremgå af afgørelsen, at der kan være mulighed for at få denne påklaget til Fødevarestyrelsen af de klageberettigede forbrugerorganisationer. Det er dog den enkelte klageberettigede organisation, der beslutter, hvilke afgørelser, den ønsker at påklage. En forbrugerorganisation vil tillige kunne påklage afgørelser, der er foranlediget af en anmeldelse fra organisationen selv eller en anden organisation. Påklages afgørelsen, vil forbrugerorganisationen blive part i klagesagen med de rettigheder, der følger af de generelle principper og regler herom, herunder forvaltningsloven.

De afgørelser, der kan påklages, kan være både tilsynsmyndighedens afgørelse af, at der ikke er grundlag for en myndighedsreaktion, herunder afvisning af at tage en sag op til behandling, og myndighedens afgørelse om en reaktion over for virksomheden, f.eks. et påbud.

Organisationerne har givet udtryk for, at de derudover selv vil opsøge information om afgørelser i et omfang, de finder passende. Finder en klageberettiget forbrugerorganisation behov for, at et bestemt spørgsmål prøves af Fødevarestyrelsen, kan organisationen